

Stor okunskap om hörselnedsättningar.

Så här års duggar årsmötena tätt i föreningar och organisationer i Sverige och i Västerås.

Föreningslivet är som mest livligt hos den äldre befolkningen och betyder otroligt mycket för att förgylla vardagen, att arbeta för ett gemensamt och meningsfullt mål och bidra till att vårt samhälle håller ihop.

Det finns dock ett problem, det finns vissa människor som inte får del av gemenskapen fullt ut, man har en hörselnedsättning.

I Sverige konstateras att det finns 1,8 miljoner med hörselnedsättningar varav hälften är över 65 år. Det är en osynlig åkomma som dock kan avslöjas om det finns hörapparater bakom örat. Men alltför många har inte kommit fram till anskaffande av sådana, trots att de skulle behöva. Men för de som har hörapparater, då är det väl inga problem med att höra? Så enkelt är det inte.

Hörapparaten lagar inte felet i örat utan förstärker endast det trasiga ljudet.

Den tar upp alla ljud vilket är påtagligt vid mingel. Man hör kanske inte ens vad personerna som står närmast säger, på grund av störande bakgrundsljud. Vissa nyare apparater kan dock förminska ljud som kommer bakifrån.

När en föredragshållare ska börja sin framställning kan personen säga: Jag har en bra röst så jag behöver väl inte mikrofon, och frågar sedan med stark röst: hör ni vad jag säger? Många, med bra hörsel svarar då ja. Men när personen sedan föreläser börjar hen med stark röst och avslutar meningen med en betydligt lägre röst. Så var det vid ett besök på en mötesplats häromdagen. Det föredraget var det många som inte hade nytta av.

Det är inte ovanligt att man får höra att man ska sätta sig på första bänk om man ber om att talaren ska höja rösten. Men ofta är det fler som har svårt att höra.....

Mikrofontekniken behöver också beröras. Det är väldigt viktigt att personen som talar har mikrofonen nära munnen, särskilt om ljudet inte är det bästa. Många talare svänger runt med mikrofonen som om man vill betona något med sina händer.

Det är inte ovanligt att man ordnar möten utan att ha tillgång till mikrofon.

Finns det en teleslinga i lokalen måste mikrofon användas för att slingan ska fungera. Härom veckan besöktes en lokal som hade teleslinga men den var i så dåligt skick att den inte gick att använda. På en mötesplats hade lokalansvarig person ingen aning om att det fanns en teleslinga, som faktiskt fungerade! Någon skylt vid dörren, om att en sådan fanns, saknades dock.

Det finns lokaler som förses med rörlig teleslinga som kan läggas ut på golvet då behov finns. Ett föredöme är Café Mosaic som vinnlägger sig om att apparaturen ska fungera. När vi informerar om att skrivtolkar kan bokas från regionen utan kostnad vid möten där äldre deltar, hörs viss tveksamhet hos en del anordnare.

Vad beror dessa förbiseenden på hos våra medmänniskor? Vi kan bara gissa att många inte märker av att personer hör dåligt, man kan ju prata med dem på nära håll. Kan det vara så enkelt att man inte reflekterar när den egna hörseln är intakt? Vi förvånas över att

kommuner och regioner inte tar sitt ansvar att ha fungerande teleslingor vilket är lagstadgat!

Systemet med tolkar och skrivtolkar är underutnyttjat, varför?

Skrivtolkar bokas via regionen: tel.021-174805 där en trevlig kvinna svarar.

Vad gör det med oss människor när hörseln sviker?

Att gå på föredrag, möten och bjudningar kan bli övermäktigt. ”Jag hör ändå inte vad de säger, så jag stannar hemma” är en vanlig kommentar. Den hörselskadade kan också få höra att ”det är ingen idé att prata med dig, du hör ju ändå inte vad jag säger”.

Det kan bli en alltmer isolerad värld som kan leda till depressioner hos den enskilde.

Har man en begynnande demens går det snabbt utför om hörselproblem finns.

Man tränar inte sitt långtidsminne som då tillbakabildas.

HRF- hörselskadades förening i Västerås arbetar med information och påverkansarbete för att hörselskadade ska få ett värdigare liv.

Elisabet Fridén

Inger Ohlsson

HRF-hörselskadades förening- i Västerås